

PRO ARTE BOHEMICA

ČESKÁ HUDEBNÍ EMIGRACE

Obě mladé interpretky se rozhodly proniknout hlouběji k podstatě hudby, kterou svému publiku přináší, a tak se v rámci svých doktorských studií věnovaly tématu **opomíjených skladatelů českého původu**. Michaela se zaměřila na hudbu Jiřího Čarta a Petra spojila své studium s odkazem Josefa Antonína Štěpána.

NÁSTROJOVÉ OBSAZENÍ

Michaelu a Petru spojuje nejen nadšení pro objevování hudby, která byla historií zapomenuta, ale také možnosti, které jejich nástrojové obsazení nabízí. Spojení cembala a flétny má dlouhou a velmi rozmanitou tradici. Počínaje renesanční hudbou pro **virginal a flétnu** přes barokní skladby pro **flétnu a basso continuo**, až ke galantnímu slohu, kdy vznikají skladby pro **obligátní cembalo s flétnovým doprovodem**. Kromě bohatého repertoáru z dob dávno minulých se interpretky nevyhýbají ani soudobé literatuře komponované přímo pro jejich nástroje. Soubor **Pro Arte Bohemica** byl vybrán do Listiny mladých umělců nadace Český hudební fond pro rok 2015/2016.

soundcloud.com/pro-arte-bohemica
www.facebook.com/proartebohemia

Michaela AMBROSI (historické flétny) & Petra ŽĎÁRSKÁ (cembalo) se potkaly již před mnoha lety, kdy obě teprve začínaly se studiem staré hudby. Jejich cesty se však na několik let rozdělily a každá z nich se věnovala s velkou radostí i pokorou svému nástroji a studiu historické interpretace. Obě působily v různých evropských souborech a získávaly zkušenosti, které nyní zúročují ve společných projektech.

flétna | cembalo | vznik 2014

proartebohemia@gmail.com

774 977 387 / 724 306 703

www.instagram.com/pro_arte_bohemica

KONCERTOVALLY:

Brno	Bystřice n. P.
Horní Jelení	Klatovy
Theatrum Kuks	Kuřim
Lípa Musica – Ústěk	Louny
Mladá Boleslav	Mnichovo Hradiště
Náchod	Načeradec
Nejdek	Pardubice
Praha	Říčany
Telč	Žacléř

Michaela AMBROSI (1987) je hráčkou na příčné a zobcové flétny, pedagožkou a hudební badatelkou, která s velkou vášní propojuje všechny tyto obory. Absolvovala hru na moderní příčnou flétnu na Pražské konzervatoři ve třídě Jana Riedlbaucha. V závěrečném ročníku konzervatoře se setkala s Janou Semerádovou, jejíž hra ji natolik okouzila, že se u ní rozhodla studovat hru na barokní příčnou flétnu v oboru Historická hudební praxe na Univerzitě Karlově v Praze, Týnské škole – Collegium Marianum. Souběžně s tímto studiem také zdokonalovala hru na zobcovou flétnu na Pražské konzervatoři, a to pod vedením Jakuba Kydlíčka. V dalším studiu pokračovala na Koninklijk Conservatorium Den Haag ve třídě

Wilberta Hazelzeta a Kate Clark, kde měla možnost seznámit se s interpretací hudby na historické příčné flétny od renesance až po romantismus. Svou hru dále konzultovala s mnoha světově uznávanými flétnisty z Evropy, Ameriky či Austrálie. Finální podobu jejího flétnového jazyka ji však pomohl utvořit Marcello Gatti, u kterého v rámci programu Erasmus studovala na Conservatorio di Verona „Evaristo Felice Dall'Abaco“ a na Universität Mozarteum Salzburg. Její studia podporoval především Nadační fond manželů Klausových a za koupi klasicistního nástroje vděčí firmě Adastra, s.r.o. Aktivně se věnuje koncertní činnosti u nás a v zahraničí a jako jedna z mála českých interpretů vystupovala s nejslavnějšími evropskými orchestry zabývající se historickou intepretací: Orchestra of the Eighteenth Century, Amsterdam Baroque Orchestra, Orchestra of the Age of Enlightenment aj. V sezóně 2016/17 vystupovala jako první flétnistka a sólistka s Barokním orchestrem Evropské unie (EUBO). Michaela se aktivně věnuje badatelské činnosti, především pracuje na skladbách opomenutých skladatelů původem z Čech, které edičně zpracovává a natáčí pro Český rozhlas. V rámci svých badatelských a pedagogických aktivit je zvána jako přednášející či lektorka seminářů a kurzů. V roce 2019 získala doktorský titul za svou práci „Jiří Čert – život a dílo z pohledu interpreta“ na Hudební fakultě JAMU v Brně pod vedením Barbary Marie Willi. Ve stejné instituci také působí zároveň jako pedagožka hry na historické příčné flétny a tajemnice Katedry varhanní a historické interpretace. V letech 2016–2019 vyučovala hru na zobcovou flétnu na Konzervatoři Brno. V roce 2020 v spolupráci s Radioservisem vydala své debutové CD „Jiří Čert – Zapomenuté flétnové sonáty“.

Petra ŽDÁRSKÁ (1984) je nejméně úspěšnější českou laureátkou Pražského jara 2012 v oboru cembalo. Ačkoliv ji od malička nejvíc fascinovala barokní hudba, cembalo objevila až ve svých jedenadvaceti letech. Nejprve studovala hru na klavír ve třídě Mgr. Jany Turkové na Konzervatoři v Pardubicích. Až poté cembalo na Akademii múzických umění v Praze ve třídě prof. Giedrė Lukšaitė-Mrázkové. Stáž ERASMUS absolvovala na Conservatoire National Supérieure de Musique ve francouzském Lyonu, ve třídě Yvese Rechsteinera a Jean-Marc Aymse. Zúčastnila se také řady mistrovských interpretačních kurzů v Čechách i v zahraničí: Académie de Sablé à Prague (Françoise Lengellé, Violaine Cochard), Letní škola staré hudby v Prachaticích (James Johnstone), Académie de Sablé ve Francii (Françoise Lengellé), Atelier für Alte Musik – Aflenz Rakousko (Linde Brunmayr-Tutz, Marieke Spaans).

Dále se učila od významných cembalistů jako např. Jacques Ogg, Jesper Boje Christensen, Ilton Wiunisky, Zuzana Růžičková, Václav Luks, Viviana Sofronitsky, Bernhard Klapprott či Patrick Ayrton. V roce 2017 dokončila své doktorské studium na AMU. Jako téma své disertace zvolila zapomenuté skladby pro klávesové nástroje Josefa Antonína Štěpána z arcibiskupského archivu v Kroměříži. Součástí její práce byla i příprava kritické edice Štěpánových sonát, které vyšly tiskem v nakladatelství ARTA a byly povinnými skladbami pro poslední Mezinárodní interpretační soutěž Pražské jaro v oboru cembalo. Koncertuje sólově i společně se soubory Pro Arte Bohemica a Prague cembalo duo, které spoluzaložila. Vystupovala na řadě festivalů – např. Lípa Musica, Haydnovy slavnosti, Tschechische Deutsche Kulturtag, Festival Méditerranée, Talichův Beroun, Mladá Praha aj. Mezi její dosud nejméně úspěšnější projekty patří FANDANGO ve spolupráci se španělskou tanečnicí a hráčkou na kastaněty Ludovicou Mosca, jejichž aktivity dlouhodobě podporuje i Španělská ambasáda v Praze. Společně premiérovaly i několik unikátních děl soudobých českých skladatelů (Jiří Gemrot – Clavecíueta, Jan Meisl – La Nuit Ensorcelante, atd.), některé z nich byly natočeny pro Český rozhlas. Hru na cembalo vyučuje na Akademii múzických umění v Praze a na konzervatoři v Pardubicích. Několik let úspěšně organizuje přednášky a kurzy českých i zahraničních lektorů a aktivně se věnuje také didaktice cembala. Sama je pravidelně zvána na semináře pro učitele ZUŠ i studenty konzervatoří.

Ve stínu slavných

François Couperin (1668–1733)
První královský koncert, IFC 4
Prélude – Allemande – Sarabande – Gavotte – Gigue

Antonio Lucio Vivaldi (1678–1741)
Sonáta g moll pro flétnu a basso continuo
Largo – Allegro – Andante – Allegro

Josef Antonín Štěpán (1726–1797)
Sonáta B dur pro cembalo sólo, PicŠ. 20
Andante, Allegro non molto – Menuet en trio – Andantino – Allegro assai

Carl Philipp Emanuel Bach (1714–1788)
Sonáta D dur pro flétnu a obligátní cembalo, Wq. 83, H. 505
Allegro un poco – Largo – Allegro

Jiří Čart (1708–1778?)
Sonáta h moll pro flétnu a basso continuo, op. 1/5
Largo – Allegro – Allegretto

Johann Joachim Quantz (1697–1773)
Tři capriccia formě sonáty pro flétnu sólo

Jan Křtitel Vaňhal (1739–1813)
Sonáta D Dur pro flétnu a basso continuo, op. 10/6
Allegro – Adagio – Allegro

Dvacáté první století někdy bývá označováno jako informační věk a dříve těžko dostupné údaje jsou zejména díky internetu doslova na dosah ruky. Notové materiály, které si musel hudebník donedávna pracně získávat osobní návštěvou v archivech, si dnes může jednoduše vyžádat elektronicky. Přesto je pouze zlomek kulturního dědictví našich předků běžně koncertně provozován a řada děl zůstává opomíjena. Zapomenutí skladatelé dostávají šanci na oživení svých děl jen díky nadšeným interpretům i muzikologům, kteří se nebojí postavit vedle sebe díla známá i zcela neznámá. Posлуhači tak mohou sami posoudit, zda tyto skladby stojí ve velké konkurenci mezi díly C.P.E. Bacha, J. J. Quantze či A. L. Vivaldiho.

